ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს ფიზკულტურელი

ФИЗКУЛЬТУРНИК ГРУЗИИ

საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის ბეჭდვითი ორგანო.

ОРГАН КОМИТЕТА ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ ПРИ СОВЕТЕ МИНИСТРОВ ГССР И РЕСПУБЛИКАНСКОГО СОВЕТА ПРОФСОЮЗОВ ГРУЗИИ

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 15 ივნისს. 1969 წ. № 25 (94) | Подписана к печати 15 июня. 1969 г. № 25 (94)

ფასი 3 კაპ. | Цена 3 коп.

ЛЕЛО

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

№ 133 (3872) 10 ივლისი. 1969 წ. ხუთშაბათი. ფასი 3 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

საქართველოს სპორტულ გაზეთს 35 წელიწადი შეუსრულდა

თბილისი, „ლელო“

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის და სპორტის კომიტეტის მხარგამლილ ულოცავს კახეთის სპორტული გაზეთის — „ლელოს“ რედაქციის კოლექტივს 35 წლისთავს.

ბრისუფლებამ ახალ უნიშანელებით ვარამაგებას რესპუბლიკის ფიზკულტურელ-სპორტული მოძრაობის შემდეგში განვითარების საქმეში.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტი.

საკავკაზიო სიგელით

ჩვენს ხანგრძლივობაში ფიზკულტურისა და სპორტის აქტიური პოპულარიზაციისთვის და დაჯილდოვებისთვის სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებულმა ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტმა გამო „ლელოს“ დაჯილდოვა საპატიო სიგელით.

გაზეთ „ლელოს“ რედაქციას

საქართველოს სსრ ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტი, რესპუბლიკის სპორტული ორგანიზაციის გუნდთან და მთელ კოლექტივთან ერთად მიულოცავს გაზეთის 35 წლისთავს და გამოხატავს მადლობას ამ დიდი და პასუხისმგებელი მუშაობისთვის.

ამ დროის განმავლობაში ქართველმა გაზეთმა დიდი და პასუხისმგებელი მუშაობა გასწია ფიზიკური კულტურისა და სპორტის პროპაგანდის საქმეში.

ვულოცავთ ჩვენს „ლელოს“ დიდ შემოქმედებით წარმატებას შემდგომში.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტი.

მუდამ გაეტანოს ლელო!

თბილისად შეიძლება იოქვას, რომ „ლელო“ ერთ-ერთი საუკეთესო გაზეთია ჩვენი რესპუბლიკის სპორტული საზოგადოებრიობისთვის. მისი მუშაობის სპორტის მოყვარულებს ეძლევათ საშუალება რეგულარულად ადევნონ თვალი ჩვენი ქვეყნის მთელ სპორტულ ცხოვრებას, დიდი თუ მცირე მასშტაბის სპორტულ ღონისძიებებს — რესპუბლიკურ, საკავშირო თუ საერთაშორისო შეჯიბრებებს.

რით მაღწია გაზეთმა ასეთ პოპულარობას, რაზეა თუნდაც მისი ტირაჟის სისტემატური ზრდა მეტყველებს (1934 წელს — 3.000, 1969 წელს — 103 ათასამდე).

პირველ ყოველთა უნდა ვთქვათ, რომ ქართული სპორტული გაზეთი პირანთლად ასრულებს თავის დანიშნულებას — ეხმაურება ჩვენი სპორტის, ჩვენი ფიზკულტურელების, სპორტსმენების, მწვრთნელების, გულშემატკივრების ბედნიერება, ეროვნული შეგობარი.

და არ გასჩაც ჩვენი რესპუბლიკის სპორტულ ცხოვრებაში არც ერთი შეგიდე თუ ნაცლებად ღირსშესანიშნავი მოვლენა, რომელსაც „ლელო“ არ გამოპბეჭდავდეს ჩვენი სპორტსმენების, მწვრთნელების, ყველა ჩვენი ფიზკულტურელის პირველ ყურადღებას მიგაქცევდეს.

ვერ დავიწერებთ მას, ცხადია, მძლეოსნებიც ვინ მოიყვანს, რამდენი სპორტსმენი, დროული სტატია თუ სხვა მასალა დაიბეჭდა გაზეთში „სპორტის დედოფალზე“, განსაკუთრებით ბევრი პრობლემატური წერილი გამრჩენი „ლელოს“ ფურცლებზე ამ პოლო ხანს.

მოდით, ერთობლივი ძალებით დავუმუშაოთ ქართულ მძლეოსნობას ჭეშმარიტი ტრადიციები. დედოფალს ვუმზრობთ დედოფლობის დროებით, ვიდრე ახალ ნამდვილ დედოფალს ამ საქმეში „ლელოს“ კმაყოფილი დიდი დაბანაება უნდა გაგვიწიოს.

ე. გოგიჩაიშვილი,
სპორტის დამსახურებული ოსტატი, საქართველოს სსრ დამსახურებული მწვრთნელი.

გ. სიხარულიძე.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის თავმჯდომარე

ფიზკულტურისა და სპორტის ამ თუ იმ უბანზე. ჩვენ ვერც ამ მხრივ დავეწიდერებით „ლელოს“ — სხვადასხვა დროს მან დიდი დაბრძანება გაგვიწია. გამაკეთილშობილებელი, საინტერესო წერილები სპორტის ჩამორჩენილ სახეობებზე ან ფეხვეი, ველოსპორტზე, მძლეოსნობაზე და ა. შ.

დღეს ბევრად გაიზარდებს „ლელოს“ ცილეულად სპორტსმენებსაც. რომელსაც არასპორტული, ზოგჯერ ულირსი ქცევით არცხვენენ ჩვენს რესპუბლიკას, ჩვენს სპორტს. ამას ფილიც ვერ ავიცილებთ. ბრძოლა ფილისთვის აქვს.

კარგად ვხედებთ „ლელო“ მასობრივი ფიზკულტურის საკითხებსაც. თუმცა ამ ნებას ბევრი ადვილად უნდა დაეთმოს. იცოვე შეიძლება იოქვას მეთოდური ხასიათის წერილებზეც. თუმცა „ლელოს“ ფურცლებზე ბევრს ვერ ვიპოვით ისეთ მეთოდური ხასიათის წერილებს, რომელიც ფიზკულტურის ბევრ სპეციალისტს ან ინსტრუქტორს, მაგალითად, ბევრ ახალგაზრდა ტრენერს დაეხმარებოდნენ სპორტის სხვადასხვა სახეობაში. მაგრამ ხანამ ეს ფაქტი აქვს მხილოთ წარმატებებზე წერას, თუ დროულად არ ვამხელთ ჭერ კიდევ არსებულ ნაკლოვანებებს, ჩაჩარჩენას ვიცეკრ, რომ „ლელო“ სიყვარულით ფიზკულტურის და სპორტის ამ ან იმ დარგის ბოლო ნომერ ერთ ადგილზე ვერ ავიყვანთ.

ჩვენ ვიცით, რომ „ლელო“ ბოლო ხანებში ბევრ ყურადღებას აქცევს ფიზიკური კულტურის მასობრივ ფორმებს, ჯანმრთელობის ფიზკულტურულ ღონისძიებებს, ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის გამოცემულ ბროშურებს, ფიზიკური კულტურის ბიბლიოთეკის ნაკრებებს. ეს ყველაფერი ძალიან სასიამოვნოა, მაგრამ ჩვენ ვიცით ისიც, რომ ამ ნაკრებებში ბევრი ისეთი ნაკლოვანებაა, რომელიც ადვილად შეიძლებოდა აგვეცილებინა, ბევრი ისეთი ნაკლოვანებაა, რომელიც ადვილად შეიძლებოდა აგვეცილებინა, ბევრი ისეთი ნაკლოვანებაა, რომელიც ადვილად შეიძლებოდა აგვეცილებინა.

ჩვენ ვიცით, რომ „ლელო“ ბევრ ყურადღებას აქცევს ფიზიკური კულტურის მასობრივ ფორმებს, ჯანმრთელობის ფიზკულტურულ ღონისძიებებს, ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის გამოცემულ ბროშურებს, ფიზიკური კულტურის ბიბლიოთეკის ნაკრებებს. ეს ყველაფერი ძალიან სასიამოვნოა, მაგრამ ჩვენ ვიცით ისიც, რომ ამ ნაკრებებში ბევრი ისეთი ნაკლოვანებაა, რომელიც ადვილად შეიძლებოდა აგვეცილებინა.

სპორტის ერთგული ქომაგი

ქართველ სპორტულ გაზეთის ხელახლა გამოსვლამ მე ერთ კიდევ ხელში მომაწერა. ეს იყო 1949 წელს, როცა თარჯიმნებში მალალი მედგენით გამოვედიოდი.

სხვათა შორის, „ლელოში“ მე უფრო „მოუკი“ ვიწინი, ვიდრე მაში წინამორედებს— „საქართველოს ფიზკულტურელებს“ და „ფიზკულტურელს“ ფურცლებზე. სადაც მე შეიძლება თქვას, ფეხი ავიდგი.

მაგრამ ხუმრობა იქით იყოს. „ლელო“ მუდამ საქმიან და სანტერესო მასალებს ბეჭდავდა — ჯეი სპორტსმენების, მწვრთნელების, ყველა ჩვენი ფიზკულტურელის შესახებ და მეგობარია.

ვერ დავიწერებთ მას, ცხადია, მძლეოსნებიც ვინ მოიყვანს, რამდენი სპორტსმენი, დროული სტატია თუ სხვა მასალა დაიბეჭდა გაზეთში „სპორტის დედოფალზე“, განსაკუთრებით ბევრი პრობლემატური წერილი გამრჩენი „ლელოს“ ფურცლებზე ამ პოლო ხანს.

მოდით, ერთობლივი ძალებით დავუმუშაოთ ქართულ მძლეოსნობას ჭეშმარიტი ტრადიციები. დედოფალს ვუმზრობთ დედოფლობის დროებით, ვიდრე ახალ ნამდვილ დედოფალს ამ საქმეში „ლელოს“ კმაყოფილი დიდი დაბანაება უნდა გაგვიწიოს.

ე. გოგიჩაიშვილი,
სპორტის დამსახურებული ოსტატი, საქართველოს სსრ დამსახურებული მწვრთნელი.

შეხვედრა სპორტულ საქართველოსთან

ე. წ. ომამდე სამი თუ ოთხი წელი მოსკოვში ვცხოვრობდი, მაგრამ ჩემი მშობლიური რესპუბლიკის, მისი სპორტული ცხოვრების ამბებსაც, შეიძლება ითქვას, უოველდღიურად ვდევნიდი.

ასე ამბობენ ხოლმე მოლტილი და ცარიელი ადამიანების შესახებ, რომელთა ცხოვრებაში არაფერი ხდება. მაგრამ ჩემს ცხოვრებაში ასეთი არაფერი ხდებოდა. ყოველ დილით ადრე ადგომისთანავე ვიწყებდი ჩემი ქალაქის სპორტული ცხოვრების ამბების ძებნას. ეს ჩემთვის ერთგვარი ტრადიცია გახდა. ეს ჩვეულება ჩემთვის ისეთივე აუცილებელი გახდა, როგორც ყავის დალევა ან ტანვარჯიში.

ასე ვიყავი ომის დროსაც. ომის პირველ დღეებში ჩემი ქალაქის სპორტული ცხოვრება ჩაკვდა. ომის პირველ დღეებში ჩემი ქალაქის სპორტული ცხოვრება ჩაკვდა. ომის პირველ დღეებში ჩემი ქალაქის სპორტული ცხოვრება ჩაკვდა.

საგაზი არ მივცეთ

თბილად შემიძლია ვთქვა, რომ პირველი სტეკვა, რომელიც დამოუკიდებელ ამოყოთხე, იყო „ლელო“.

ექვსი წლის „ჯოხებელს“ ეს ამბავი შინ დიდ წარმატებად ჩამთვლეს. მას შემდეგ „ლელოს“ არც ერთი ნომერი არ დამრჩენია წაუკითხავი. მაშინაც კი, როცა ვიენნაში ერთად ვმოგზაურობდ, შინ მიქონდ სხვა ვარელი გაზეთის მთელი დასტა, რომელსაც ვიყენებდ ფილი ინტერესით ვეცნობი.

სპორტის სხვა სახეობათა წარმომადგენლებს „ლელო“ არ ეწეოდნენ თუ ვიტყვი, რომ პირადად მე განსაკუთრებული მეეფლებრებით ვეთობდით ფეხბურთზე, ცნობილ კი ჩვენს „დინამოზე“ დაბეჭდილ მასალებს.

სხვა ქვეყნებში და მოსკოვში სპეციალური სიფეხბურთო გამოცემები არსებობს. ჩვენში ერთ თუ ორ შესაძლებლობა არაა, იქნებ „ლელოს“ ფორმატის გაზრდა ან სპორტული ეურნალის გამოცემა მაინც მოხერხდეს.

ვფიქრობ ჩვენს ოვალებლ ვსთვის კვლავ სანტერესოდ, ცხადიდეკურად გაეშუქებინის ქართული ფეხბურთის ამბავები, ჩვენს ფეხბურთელებს კი მინდა ვუსურვო, რომ გაზეთისთვის უნდობილური სანტერესოდ ვიმოხეთონ საბედნიერო ბაბანი არ მოეცეთ.

ვ. ბურდულაძე,
საქართველოს კლასის სპორტის ოსტატი, სსრ კავშირის ნაკრები გუნდის წევრი.

„მოსკოვსკაია სპორტივნაია ნედელიას“ რედაქტორი მოსკოვის სპორტულ ეურნალებზე ეურნალისტებს

ვეთერანი „ლელოს“ კორესპონდენტი ვ. ბურდულაძე შეხვდა ეურნალ „მოსკოვსკაია სპორტივნაია ნედელიას“ რედაქტორს ალექსანდრ ვასილიევიჩ ფორონკოვიჩთან.

ალექსანდრ ვასილიევიჩ ფორონკოვიჩი ეურნალისტიკის ფაკულტეტის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა ეურნალ „ფიზკულტურა და სპორტის“ რედაქციაში, ხელმძღვანელობდა ეურნალ „ფიზკულტურელის“ რედაქციას, ხოლო 1962 წლიდან ხელმძღვანელობს ეურნალ „მოსკოვსკაია სპორტივნაია ნედელიას“.

— ალექსანდრ ვასილიევიჩ, ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან. ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან.

— ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან. ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან.

— ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან. ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან.

— ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან. ეურნალის ფურცლებზე ხშირად ვხედავთ ინტერვიუებს სპორტსმენებთან, მწვრთნელებთან, ფიზკულტურელებთან.

საქართველოს საორტულ გაზეთს 35 წელიწადი შეუსრულდა

გაზეთის გზა

1. დაბადება

დიახაც! ის ამ ქვეყნად გამოვიდა ზუსტად ორმოცდაათი თოვის წინათ, არავის გაუგია სიდედრისა და სიმამრის ხელი, არც ის ვიცით, ვინ ჰქონდა ნათლიის ღირსება. ჩვენ მხოლოდ ის ვიცით, რომ ის ჩვენი ახალგაზრდული ორწლიანობის ასაკში ერთხელ ავად გახდა და ექიმებმა ვერაფერი უშველეს. ამიტომ ის ჩვენ ვერ ვნახეთ ჯანმრთელობაში შესული, ვერც ის ვიცით, ვინ ჰქონდა ნათლიის ღირსება, ვინ ჰქონდა ნათლიის ღირსება, ვინ ჰქონდა ნათლიის ღირსება

ტყვიის მსროლელ ქალთა შორის ლ. ეკერლის ჩვენს რესპუბლიკაში კარგა ხანია მოწინააა ათწლიათ უკანა. საქართველოს მრავალჯერ ნაირობრივ ტურნირებშიც წარმატებით გამოდიოდა ახალგაზრდა სპორტსმენი. თბილისის არხელთა სპორტკლუბის ჯუნიორთა ბრწყინვალედ გამოვიდა და საქართველოს რომპიონის ხმაზე წარმატებული მეცადინეობა გააგრძელა.

ს უ რ ა თ ი ნ ე ლ ე ვ ე რ ე ლ ი
ფოტო ო. ლეკიშვილისა.

ი. ზოგრაფის ცეხვა ვეთილისში ისწავლა, რომპიონად ყოფნაში ამ ქალთან თავი და საქართველოს ნაირობრივ დიდებული ფეხბურთელი ავდიანი. ამ ბიჭ რესპუბლიკის ფეხბურთელთა მეორე ლიგაში ერთ-ერთ ძლიერ ნაირობრივ ფეხბურთელთა ნაირობრივ ნაირობრივ 100 და 200 მეტრზე ნაირობრივ ნაირობრივ ნაირობრივ

ჩვენს ამხანაგებს ევროპის ჩემპიონატზე

კალათბურთელთა ახალი თაობა

კანონზე მუშაობს ბავშვთა სპეციალიზებული კალათბურთის სკოლა, რომელიც ჯერჯერობით ერთადერთია საქართველოში. აქ ბავშვები 10 წლიდან კი არ სწვლილებენ ამ თამაშს, როგორც ეს სხვა სკოლებში ხდება, არამედ 6-7 წლის ასაკიდან.

სკოლაში 120 ბიჭი და გოგონა სწავლობს. ეს 12 სრულიად დაკომპლექტებული გუნდია. გუნდებს თვით ბავშვების დარბევინები ჰყავთ.

წარმატებული სპორტსმენის ცხრილში შეგიძლიათ ნახოთ 17 წლის ნიკა ოსტაპენკოს, რომელიც 1000-ზე მეტი სალტით, ხალასად და რაიონული ჩემპიონი. 35 კილა სპორტის ოსტატის ნორმა შეასრულა.

ნიკა ოსტაპენკოს ბიოგრაფიაში ისიც, რომ შეიძინება პარალელურად ტარიელისა პროფკავშირთა საფეხბურთო სპორტსაზოგადოებასა და პროფკავშირთა კომიტეტის ეკონომიკურ ორგანიზაციაში.

ჩვენ ვნახეთ სპორტის ოსტატის ნორმა შეასრულა ასევე ნიკა ბერიძემ. ნიკა ბერიძე ამჟამად ტექნიკურ სკოლაში სწავლობს, მაგრამ ის ფიქრობს ინსტიტუტში სწავლის გაგრძელებაზე.

ამ სკოლის ერთ-ერთი ინიციატორი და ორგანიზატორი ნოდარ ბერიძე ამბობს: „ჩვენ ვეძებთ ნიჭიერ ბავშვებს, ვასწავლით მათ ფიზიკურ ვარჯიშებს, ვაძლევთ ზოგად განათლებას, ვუმზადებთ მათ ნიჭიერ მწვრთნელებს, ვაჩვევთ ჯანსაღ ცხოვრების წესს. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ამ გზით ჩვენ ხელს ვუწყობთ ქვეყნისთვის ნიჭიერი სპორტსმენების აღზრდას“.

ამ სკოლის ერთ-ერთი ინიციატორი და ორგანიზატორი ნოდარ ბერიძე ამბობს: „ჩვენ ვეძებთ ნიჭიერ ბავშვებს, ვასწავლით მათ ფიზიკურ ვარჯიშებს, ვაძლევთ ზოგად განათლებას, ვუმზადებთ მათ ნიჭიერ მწვრთნელებს, ვაჩვევთ ჯანსაღ ცხოვრების წესს. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ამ გზით ჩვენ ხელს ვუწყობთ ქვეყნისთვის ნიჭიერი სპორტსმენების აღზრდას“.

ნოდარ ბერიძე

ვოლეიბოლისტების ტურნირი

ნორჩი კალათბურთელები შემკვიდრებული ზოლის მოედანზე თამაშობენ. კალათა მიეღება 260 სმ სიმაღლეზე, ფარიც უფრო პატარაა. თამაში გრძელდება 24 წუთის (ოთხი 6-წუთიანი ტაიმი). ამასთან, პირველი შესვენება ორწუთიანია, შემდეგი — ათწუთიანი.

ს ტ რ ა ნ ე ბ ზ ე: კოსმოსის კალათბურთის სპეციალიზებული სკოლის მოსწავლეები წვრთნის დღეებიდან წინ ბავშვები დიდი მონდომებით ეუღლებიან ბურთის ტარების ხელოვნებას.

ფოტო ლ. დოლაშისა.

ვოლეიბოლის გუნდური

კაუნასში მუშაობს ბავშვთა სპეციალიზებული კალათბურთის სკოლა, რომელიც ჯერჯერობით ერთადერთია საბჭოთა კავშირში. აქ ბავშვები 10 წლიდან კი არ სწვლილებენ ამ თამაშს, როგორც ეს სხვა სკოლებში ხდება, არამედ 6-7 წლის ასაკიდან.

სკოლაში 120 ბიჭი და გოგონა სწავლობს. ეს 12 სრულიად დაკომპლექტებული გუნდია. გუნდებს თვით ბავშვების დარბევინები ჰყავთ.

წარმატებული სპორტსმენის ცხრილში შეგიძლიათ ნახოთ 17 წლის ნიკა ოსტაპენკოს, რომელიც 1000-ზე მეტი სალტით, ხალასად და რაიონული ჩემპიონი. 35 კილა სპორტის ოსტატის ნორმა შეასრულა.

ნიკა ოსტაპენკოს ბიოგრაფიაში ისიც, რომ შეიძინება პარალელურად ტარიელისა პროფკავშირთა საფეხბურთო სპორტსაზოგადოებასა და პროფკავშირთა კომიტეტის ეკონომიკურ ორგანიზაციაში.

ჩვენ ვნახეთ სპორტის ოსტატის ნორმა შეასრულა ასევე ნიკა ბერიძემ. ნიკა ბერიძე ამჟამად ტექნიკურ სკოლაში სწავლობს, მაგრამ ის ფიქრობს ინსტიტუტში სწავლის გაგრძელებაზე